

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ เรื่อง “ภาพถ่ายเชิงศิลป์ เรื่อง “สุนทรียะแห่งความโดดเดี่ยว ”
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLE “ THE PLEASURES OF LONELINESS ”

นาย อาทิตย์ วานิชย์สถาพร
Mr. ARTIT VANICHSTAPORN

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ เรื่อง “ สุนทรียะแห่งความโดดเดี่ยว ”

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLE “ THE PLEASURES OF LONELINESS ”

นาย อาทิตย์ วานิชย์สถาพร
Mr. ARTIT VANICHSTAPORN

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา การถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่.....
(อาจารย์พิจักษณ์ ทนันทชัยบุตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ

พ่อแม่และน้องสาว ที่สนับสนุนทุกอย่างและคอยเป็นกำลังใจในการทำงาน
อาจารย์ พิชัยภรณ์ ทนินชัยบุตร สำหรับคำแนะนำและคำปรึกษาที่ดีมาโดยตลอดและเข้าใจในสิ่งที่ผม
ทำอยากทำ
อาจารย์ ชิ่ง สำหรับหนังสือ **Hopper** และคำแนะนำดีๆ
อาจารย์ กั้น และ อาจารย์ จื้อ สำหรับคำแนะนำแนะนำที่สามารถนำไปพัฒนางานได้
อาจารย์ภาควิชาศิลปะและคณาจารย์ที่ตรวจศิลปะนิพนธ์ทุกๆท่าน
น้องตั่ง (นางแบบ) ที่ช่วยระยะเวลาและให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างดี
เซฟ กาน น้องแพร อัน ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำงาน
อิว เพื่อนร่วมเดินทางที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ในงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้านำเอาอารมณ์ความโดดเดี่ยว อ้างว้างมาเป็นหัวใจหลักในการทำงาน โดยสื่อถึงความโดดเดี่ยวในเมืองที่บางจังหวัดของการใช้ชีวิตในแต่ละวันเราสามารถสัมผัสมันได้ โดยศึกษาแนวความคิดของ Edward Hopper มาใช้ในการทำงาน ภาพถ่ายชิ้นนี้ข้าพเจ้าจึงต้องการเล่าเรื่องผ่านผู้หญิงคนหนึ่ง ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมในเมืองที่ดูโดดเดี่ยว หรือในบางขณะเธอดูเหมือนอยู่ในโลกของตัวเอง โดยให้ความสำคัญไปที่องค์ประกอบ, แสงเงาภายในภาพเป็นตัวช่วยเติมเต็มอารมณ์ความ โดดเดี่ยวและเล่าเรื่องราว

นาย อาทิตย์ วานิชย์สถาพร

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญ (ต่อ).....	จ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1	
1.1 ความเป็นมาและแรงบันดาลใจ	1
1.2 คำจำกัดความของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 ขั้นตอนการทำงาน	2
1.5 การสร้างสรรค์งาน	2
1.5.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน.....	2
1.5.2 ระยะเวลาในการทำงาน.....	3
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	3
บทที่ 2	
2.1 แนวความคิดและการทำงานของ Edward Hopper	4
2.2 ลักษณะงานของ Edward Hopper.....	6
2.3 แนวความคิดและการทำงานของ Philip-Loce-diCorcia.....	16
2.4 วิเคราะห์การทำงานและแนวความคิดของ Philip-Loce-diCorcia	22
2.5 สรุป.....	23
บทที่ 3	
3.1 แนวความคิดและขั้นตอนการทำงาน.....	24
3.2 แบบร่าง.....	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4	
ผลงาน.....	37
ผลงานภาพที่ 1.....	37
ผลงานภาพที่ 2.....	38
ผลงานภาพที่ 3.....	39
ผลงานภาพที่ 4.....	40
ผลงานภาพที่ 5.....	41
ผลงานภาพที่ 6.....	42
ภาพรวมผลงานภาพถ่ายเชิงศิลป์.....	43
บทที่ 5	
ผลสรุปและข้อเสนอแนะ	44
บรรณานุกรม.....	46
ประวัติผู้เขียน.....	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	งานภาพวาดของ Edward Hopper	3-14
2	งานภาพถ่ายของ Philip-Lorca-diCorcia	15-20
3	แบบร่างงาน	24-35
4	ภาพผลงาน	36-41
5	ภาพรวมผลงานภาพถ่ายเชิงศิลป์ เรื่อง “สุนทรียะแห่งความโดดเดี่ยว”	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ เรื่อง “สุนทรียะแห่งความโดดเดี่ยว”

1.1 ความเป็นมาและแรงบันดาลใจ

ความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้าในตอนนั้น ข้าพเจ้าชื่นชอบภาพถ่ายที่บ่งบอกถึงอารมณ์หนึ่ง, เจ็บใจและรู้สึกถึง บ่อยครั้งเมื่อข้าพเจ้าเห็นทิวทัศน์ต่างๆที่ข้าพเจ้าคิดว่าสามารถแสดงถึงอารมณ์ที่ ข้าพเจ้าชื่นชอบข้าพเจ้ามักจะถ่ายภาพเก็บไว้ ซึ่งคงเป็นบุคลิกส่วนตัวด้านหนึ่งของข้าพเจ้าเอง ภาพที่ ข้าพเจ้าเลือกถ่ายนั้นก็ไม่ได้มีความพิเศษหรือ โดดเด่นอะไรเลย แต่ข้าพเจ้ามักให้ความสำคัญกับแสง, เงา, สี สัน ของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตรงหน้า เพราะข้าพเจ้ามักคิดไปว่ามีความพิเศษอยู่ในสถานที่ นั้นๆและยังสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกได้หลากหลาย ข้าพเจ้าจึงได้นำบุคลิกของข้าพเจ้ามาเป็น ส่วนหนึ่งในการทำงานครั้งนี้ โดยเลือกเอาอารมณ์โดดเดี่ยวมาเป็น Theme ของงาน เหตุที่ข้าพเจ้า เลือกอารมณ์โดดเดี่ยวนั้นเป็นเพราะข้าพเจ้าคิดว่าเป็นอารมณ์ส่วนตัวของมนุษย์ที่ดูเจ็บใจ มันไม่ สามารถที่จะบอกหรือนำมาเป็นประเด็นในการพูดคุยกันได้สักซึ่ง เว้นแต่จะเปิดใจกันบอกเล่า แลกเปลี่ยนความรู้สึกกัน ซึ่งส่วนใหญ่ข้าพเจ้าคิดว่าคงจบลงที่ตัวเอง แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจคือภาพที่ เห็น สิ่งที่เห็นมันสามารถบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกกันได้โดยไม่ต้องมีภาษามาก่อนแล้วเรื่อง ในภาพ เสมอไป ข้าพเจ้าจึงมีความคิดที่จะลองทำภาพที่สามารถสื่อถึงอารมณ์ความ โดดเดี่ยวนี้นี้

ข้าพเจ้าเลือกที่จะสื่อถึงความ โดดเดี่ยวในสังคมเมือง ซึ่งสังคมเมืองในความคิดของ ข้าพเจ้า ถึงแม้จะเป็นสังคมใหญ่มีผู้คนมากมาย แต่ต่างคนก็ต่างทำหน้าที่ของตน ไปในแต่ละวันเป็น ผิดเพี้ยนในการติดต่อสื่อสาร จนกลับทำให้เกิดความเฉยชาระหว่างกันและเกิดเป็นช่องว่างในจิตใจ ซึ่งในบางขณะความ โดดเดี่ยว อ้างว้างก็เข้ามาแทนที่ จนตัวของเราเองเกิดความเคยชินไปกับมัน

ข้าพเจ้าจึงค้นคว้าผลงานต่างๆของศิลปินที่มุ่งจะสื่อถึงอารมณ์ความ โดดเดี่ยวในงาน จนเจอผลงานของศิลปิน Edward Hopper ที่เขาใช้ความ โดดเดี่ยวมาเป็นแก่นในภาพของเขา ใน ความคิดของข้าพเจ้าภาพของ Edward Hopper นั้นมีความเป็นธรรมชาติสูงมาก แต่กลับ โดดเด่นและ ลึกลับในองค์ประกอบของแสง, เงา และสี สัน เป็นเหตุทำให้ข้าพเจ้าสนใจภาพของเขาและศึกษาถึง แนวความคิด, การทำงานของเขา เมื่อศึกษาดูข้าพเจ้าพบว่าภาพของเขานั้นมีอิทธิพลต่อช่างภาพ หลายคนและมีผลต่องานศิลปะแขนงอื่นด้วย จึงเป็นการง่ายที่ข้าพเจ้าจะศึกษาวิธีการทำงานใน หลายๆรูปแบบ และเลือกมาใช้ในการสร้างงานของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 คำจำกัดความของโครงการ

เป็นการบันทึกภาพในลักษณะของ Stage Photography ซึ่งมุ่งไปที่อารมณ์ความเปลี่ยวเหงา เป็นหลักภายในงาน โดยใช้องค์ประกอบภาพแสงเงา สีและการแสดงของแบบ เพื่อสื่อให้เห็นถึง อารมณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการ

1.3 ขอบเขตของโครงการ

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ที่สื่อความหมายทางทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อความโดดเดี่ยวในเมือง ออกมาในรูปแบบของภาพสี ขนาด 20 x 22 นิ้ว ใส่กรอบไม้สีขาว จำนวน 6 ภาพ

1.4 ขั้นตอนการทำงาน

- 1.ศึกษาแนวความคิดและเข้าใจในหลักการวางองค์ประกอบภาพของ Edward Hopper และ ช่างภาพที่ได้รับอิทธิพลจากเขา เพื่อนำมาปรับปรุงใช้เป็นแนวทางในการทำงาน ของตัวข้าพเจ้าเอง
- 2.ศึกษาแนวความคิดรวมทั้งการสร้างสรรค์งานของ Philip-Loce-diCorcia เพื่อนำมา ปรับปรุงใช้ในการทำงานของข้าพเจ้าเอง
- 3.ค้นหาสถานที่ที่สามารถเล่าเรื่องและสื่ออารมณ์ภายในภาพให้เกิดความเข้าใจได้ง่าย
- 4.ทดลองสภาพแสงในช่วงเวลาต่างๆ รวมทั้งแสงเงาและสีสันทันโดยรวมในแต่ละสถานที่กับ ฟิล์มสี Portra 160 VC เพื่อสามารถควบคุมโทนภาพให้มีความเหมาะสมในงานมากที่สุด
- 5.ทดลองการจัดแสงในสถานที่ ที่ได้เลือกไว้ให้ดูกลมกลืนและเป็นธรรมชาติ
- 6.ทดลองเจดสีและฟิลเตอร์เพื่อย้อมโทนของภาพ แสง และแบบเพื่อเพิ่มความน่าสนใจใน งาน
- 7.ศึกษารูปแบบการจัดวางแบบและลักษณะท่าทางในภาพ ให้เหมาะสมกับงาน

1.5 การสร้างสรรค์งาน

1.5.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน

- Hasselblad : Film Format 120
- Lens Normal 80mm. และ Tele 120mm.
- Film Kodak Portra 160 VC
- Flash Mono 1-3 หัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.2 ระยะเวลาในการทำงาน

- สัปดาห์ 1-2 - หาข้อมูล: ประวัติและแนวคิดของ Edward Hopper
- หาข้อมูลช่างภาพ Philip-Lorca diCorcia
- สัปดาห์ 3-8 - ทดลองโทนของฟิล์ม
- ทดลองการจัดแสง
- หาสถานที่ ที่เหมาะสมกับลักษณะงานพร้อมทั้ง ทดสอบสภาพแสง ณ.สถานที่
นั้นๆ
- หาแบบและเครื่องแต่งกายที่เหมาะสม
- สัปดาห์ 9-15 - สร้างสรรค์งาน

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ศึกษาการทำงานภาพถ่ายประเภท Stage Photography
2. มีการพัฒนาทางความคิดและมุมมองในการถ่ายภาพ
3. มีการวางแผนในการทำงานอย่างเป็นระบบและสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
4. นำมาเป็นพื้นฐานในการทำงานรูปแบบต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวความคิดและการทำงานของ Edward Hopper

Edward Hopper เติบโตในครอบครัวชนชั้นกลางที่เมือง Nyjack รัฐ New York ตั้งแต่อายุได้ 17 ปี เขาก็มุ่งมั่นในการเป็นศิลปิน แม่พ่อกับแม่จะพยายามทำให้เปลี่ยนใจโดยให้เรียนทางด้านภาพประกอบเพื่อพาณิชย์ศิลป์ เขาเรียนหลายโรงเรียนกับศิลปินหลายคนรวมถึง Robert Henri ซึ่งนับว่าเป็นบิดาแห่ง American Realism ซึ่งเขาเคารพและศรัทธา Edward Hopper มีความปรารถนาอยู่เสมอที่จะได้ไปเรียนต่อที่ฝรั่งเศส และทำสำเร็จในปี 1906

รูปที่ 1 Self Portrait, 1925-30

ความโดดเดี่ยวที่ Edward Hopper พยายามนำเสนอ นั้น ไม่ใช่เพียงความโดดเดี่ยวธรรมดา หลายต่อหลายภาพแสดงความโดดเดี่ยวที่พบเห็นขณะเดินทาง Edward Hopper จึงเดินทางไปทั่วอเมริกาและพบเห็นสิ่งที่เขานำมาสร้างงานได้

Edward Hopper ได้กลายเป็นกวีแห่งภาพซึ่งบันทึกความเปล่าเปลี่ยว กว้างใหญ่แห่งอเมริกา เขาเคยเปรียบเทียบภาพวาดของเขาที่กรอบฉากเดี่ยวๆ ในภาพยนตร์ บ่อยครั้งที่มีการเสนอแนะเกี่ยวกับโครงสร้างในภาพของเขา ซึ่งอาจจะเป็นหน้าต่าง ไม่ก็ประตู หรือเส้นทางของลำแสง แต่กรอบฉากเดี่ยวๆ ที่เขากล่าวถึงจะเกี่ยวข้องกับภาพที่แยกออกเป็นส่วนๆ อย่างมากด้วย การเล่าเรื่องของ Hopper เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งซึ่งอยู่ระหว่าง “ช่วงเวลาก่อนหน้า” และ “ช่วงเวลากายหลัง” - ช่วงเวลาที่คลุมเครือถูกเติมเต็มด้วยบางสิ่งซึ่งไม่เคยได้จัดซื้อซื้อใจอย่างแท้จริงด้วยตัวของพวกเขาเอง มันมีสิ่งที่เก็บสะสมไว้อย่างมหาศาลของความวิตกกังวลทางด้านจิตใจในงานของเขา, ความรู้สึกของเรื่องราวที่ถูกอำนาจควบคุมไว้ภายใต้ผิวหน้าที่สงบเงียบ

รูปที่ 2 Sunday, 1926

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Edward Hopper เป็นศิลปินที่บันทึกความเปล่าเปลี่ยวและโดดเดี่ยวของสังคมเมืองในอเมริกา ซึ่งแก่นงานของเขาประกอบด้วยความเขือกเย็น อ่างว่างและโดดเดี่ยว โดยที่แสดงออกมาถูกสร้างขึ้นภายใต้ความงาม ความโศกเศร้าเสียใจ ความไม่มั่นคงและความปรารถนา การเล่าเรื่องในภาพของเขานั้นเปรียบเสมือนฉาก ฉากหนึ่งในภาพยนตร์ โดยเป็นการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในช่วงขณะหนึ่งซึ่งอยู่ตรงกลางระหว่าง “ช่วงเวลาก่อนหน้า และ ช่วงเวลาภายหลัง” ที่เต็มไปด้วยความหมายและรายละเอียดที่กำลังบอกเล่าเรื่องราวไปข้างหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะงานของ Hopper

ลักษณะภาพของ Edward Hopper มักเป็นภาพที่ถูกมองผ่านหน้าต่างหรือในภูมิทัศน์ โดยที่มีความรู้สึกผิดธรรมชาติของแสง เมื่อมองผิวเผินมันดูเหมือนจริง แต่มันมีบางอย่างที่พิเศษเกี่ยวกับแสง ซึ่งทำให้ภาพวาดของเขา รู้สึกถึงพื้นฐานทางจิตใจและแสงก็ถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ในการเล่าเรื่อง เขาวาดภาพโรงแรม โมเต็ล ทางรถไฟและทางหลวง นอกจากนี้เขายังชอบวาดสถานที่สาธารณะที่ผู้คนมารวมกลุ่มกันเช่น ร้านอาหาร โรงละคร โรงภาพยนตร์และห้องทำงาน แต่ไม่ว่าจะเป็นภาพไหน เขาจะมุ่งเน้นไปที่ความเปลี่ยวเหงาอันเป็นสาระสำคัญ

ในงาน *Compartment C* ซึ่งศิลปิน ได้วาดขึ้นในปี ค.ศ.1938 จุดเด่นในรูปอยู่ที่มุมภาพที่มีผลให้เกิดเป็นองค์ประกอบคู่ จุดเด่นอยู่ที่นักท่องเที่ยวกำลังอ่านหนังสืออยู่คนเดียว ซึ่งในมุมที่เธอนั่งดูเหมือนจะมีขนาดใหญ่กว่าความเป็นจริง ราวกับเธอนั่งอยู่บนโซฟาที่หรูหราในบ้านและดูเหมือนไม่มีส่วนใดแสดงความเป็นรถไฟเลย ซึ่งผลที่ออกมานั้นคือเราสามารถมองเห็นภูมิทัศน์เป็น 2 มิติ ผ่านหน้าต่างทำให้ภาพนี้เหมือนภาพ Landscape ทำให้มันดูเหมือนว่ามันเป็นข้างในหรือข้างนอกก็ได้ ทิวทัศน์จากหน้าต่างแสดงให้เห็นถึงการแยกตัวออกจากโลกแห่งธรรมชาติและความเป็นจริง ซึ่งมีผลกระทบต่อความรวดเร็วฉับไวของการรับรู้

รูปที่ 3 *Compartment C Car* 1938

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นที่ยอมรับว่าการแสดงให้เห็นถึงผู้หญิงอ่านหนังสืออยู่นั้นเป็นสัญลักษณ์ของการแยกตัวออกมา เธอได้แยกตัวออกมาโดยที่เธอไม่ให้ความสนใจกับสิ่งใดๆ และยอมรับกันว่า การแยกตัวใน Compartment C ไม่ได้มีความสำคัญมากนักและไม่ได้ถูกอธิบายอย่างชัดเจน สิ่งที่ทำให้เกิดความไม่แน่นอนและความแปรปรวนของอารมณ์สูง ในภาพนี้การใช้สีมีอำนาจมากกว่าเทคนิคในการแยกระหว่างภายในและภายนอก ผู้หญิงในภาพเป็นที่ดึงดูดเพราะเธอดูผ่อนคลายและมีสมาธิด้วยเช่นกัน

หลักการเดียวกันถูกแสดงออกมาในภาพ New York Movie ในปี ค.ศ.1939 เช่นเดียวกัน ในภาพฉากของภาพยนตร์ได้ใช้สถานที่ ที่มีมุมมองจากระถไฟเหมือนกัน ซึ่งดูเหมือนว่าภาพยนตร์ในภาพได้ใช้ทิวทัศน์แบบภูเขา จริงแล้วส่วนที่เป็นมุมมองออกไปจากระถไฟถูกทำให้เล็กลง โดยเน้นความสำคัญของการตกแต่งภายในโรงภาพยนตร์ ซึ่งมีม่านที่ตกแต่งให้ดูหรูหรา เพดานและไฟดูสวยงามและประณีต เสาค้ำและม่านยาวรวมถึงทางเดินและบันไดที่ดูดี โดยรวมเป็นการตกแต่งภายในที่มีพลังและดูหรูหรามาก ความโดดเด่นนี้เป็นจุดเปรียบเทียบอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับความไร้จิตวิญญาณของพนักงานบอกที่นั่งในโรงภาพยนตร์ เธอถูกดุดคดลงไปในโลกของตัวเองซึ่งเหมือนกับผู้หญิงนั่งอ่านหนังสือในภาพ Compartment C เช่นกัน การแยกตัวออกมาของพนักงานในภาพนี้ถูกทำให้เด่น โดยการให้มุมมองของการจัดฉากที่เน้นความสนใจไปที่กำแพง ซึ่งแยกทางออกกับฉากของโรงภาพยนตร์ และตำแหน่งที่เธอยืนอยู่นั้นไม่สามารถเห็นฉากของโรงภาพยนตร์ในโรงได้ และพนักงานก็ดูเหมือนไม่ได้ต้องการสิ่งลวงตาและการหลบจากชีวิตจริงโดยการดูภาพยนตร์

รูปที่ 4 New York Movie, 1939

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Edward Hopper ได้พัฒนาแนวคิดนี้ในผลงานชิ้นต่อมาในภาพ *Intermission* ในปี ค.ศ.1963 แต่ภาพนี้มีความแตกต่างออกไป สาระสำคัญของภาพ *Compartment C* และ ภาพ *New York Movie* นั้นอยู่ที่การดูคลิบในสถานการณของผู้หญิงทั้งสองที่แยกตัวออกไป ซึ่งแสดงถึงความพลอดกัย และการได้รับความคุ้มครอง แต่ในภาพ *Intermission* นั้นการตกแต่งภายในภาพถูกแสดงในทางกลับกัน ผู้หญิงในภาพนั่งอยู่คนเดียวในโรงละครที่เต็มไปด้วยที่นั่งตรงทางออก ซึ่งมันเป็นตัวเธอเองที่ถึงอารมณ์การแยกตัว สีจุดเด่นในภาพคือสี Arctic blue ที่อยู่บนกำแพงของโรงละครและความอบอุ่นในภาพจากที่เดียวคือสีจากที่นั่ง จุดประสงค์ของการใช้ Effect นี้คือต้องการเน้นการขาดความสุข

รูปที่ 5 Intermission, 1963

รูปที่ 6 New York Office, 1962

ในภาพ *New York Office* ในปี ค.ศ.1962 เราเห็นผู้หญิงอยู่ในสำนักงานผ่านหน้าต่างที่ใหญ่ และแสงไฟที่ลอดผ่านหน้าต่างก็แสดงให้เห็นถึงรูปร่างของเธอ เธอนั้นดูเหมือนดาราดาราภาพยนตร์ เพราะหน้าต่างดูเหมือนฉากในภาพยนตร์ Hopper ได้ใช้เทคนิคนี้บ่อยครั้งมาก เราสามารถเห็นได้จาก *Office at Night* ในปี ค.ศ.1940 ในภาพนี้เขามุ่งเน้นสายตาไปที่ผู้หญิงซึ่งอยู่ในสถานการณที่ไม่แน่นอน การศึกษาในงานเหล่านี้ได้แสดงว่า เขาได้เลือกท่าทางการยืนของผู้หญิงเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเปรียบเทียบภาพ New York Office กับ Office กับ Office at Night จะเห็นว่าผลงานร่วม 20 ปีของ Hopper มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญซึ่งทำให้ภาพสองภาพนี้แตกต่างกัน ในภาพช่วงแรกของเขาความตึงเครียดได้ถูกแสดงออกในภาพอย่างชัดเจนไม่คลุมเครือ แต่งานชิ้นหลังโดยเฉพาะ Office at night เขาได้พัฒนาการแสดงออกของความตึงเครียดทางอารมณ์พร้อมกับความต้องการทางเพศและจิตใจ โดยแฝงไว้อย่างลึกซึ้ง

รูปที่ 7 Office at Night, 1940

รูปที่ 8 Morning Sun, 1952

เมื่อเปรียบเทียบงาน Morning Sun เมื่อปี ค.ศ.1952 กับภาพ Morning in a city ในปี ค.ศ.1944 จะเห็นว่าภาพ Morning sun เป็นอีกผลงานหนึ่งของเขาที่ใช้ผู้หญิงเป็นตัวเอกในภาพ โดยครั้งนี้ภาพได้เน้นที่แสงแดดที่มากระทบร่างของเธออย่างเห็นได้ชัด ถึงแม้ว่าตัวเธอจะนั่งอยู่คนเดียวหันหน้าเข้าหาพระอาทิตย์ แต่หน้าที่แดงระเรื่อของเธอนั้นดูซีดเซียวเหมือนกับสีที่ดูอ่อนๆของผนัง ในภาพนี้สีที่มีความแตกต่างบ่งบอกถึงพลังมีอยู่ที่เดียวคือตึกที่อยู่ด้านนอกหน้าต่างและผู้หญิงในภาพให้ความรู้สึกที่เธอไม่สามารถปกป้องตัวเองได้ เธอนั่งกอดเข่าอยู่ ขาของเธอไม่ได้มีอะไรปกคลุมอยู่และสีหน้าของเธอดูนั่งราวกับใส่หน้ากาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเรามาดูในภาพ Morning in a city ตัวผู้หญิงถูกวาดให้ยืนหันไปในระหว่างแสงและเงาพอดี เธอได้ถือผ้าขนหนูอยู่ด้านหน้าเธอพอดีซึ่งตรงกับแสงกระทบของพระอาทิตย์ด้วย ทิศทางนี้ได้แสดงถึงการปกป้องตัวเองอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งโดยรวมแล้วเมื่อเปรียบเทียบสองงานนี้เข้าด้วยกัน จะเห็นว่าผู้หญิงใน Morning sun โคนแสงอาทิตย์สาดส่องเข้ามาทำให้เธอดูเหมือนเป็นวัตถุ ถึงแม้ว่าท่าทางของเธอเหมือนเธอกำลังนั่งอยู่บนชายหาด แต่แสงที่ส่องมาบนกำแพงทั้งสี่มุมนั้น ทำให้เธอตกอยู่ในภาวะเสียขวัญ การศึกษาบ่งบอกว่ารูปภาพนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างตั้งใจเพื่อเป็นตัวอย่างในการใช้ผลกระทบของแสงบนร่างกายคน และได้แสดงถึงการที่เขาได้โน้มเอียงไปทางงานศิลปะแบบ Abstract โดยใช้การเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงของสถานที่ต่างๆมากกว่าที่จะใช้ความคิดกับมุมมองของภาพและให้ความสำคัญของแง่มุมที่ยึดติดกับทางกายภาพและทางการเล่าเรื่องของภาพลดลงไป

รูปที่ 9 Morning in a City, 1944

รูปที่ 10 Automat, 1927

ในภาพ Automat ในปี ค.ศ.1927 ความกำกวมของภาพนี้นั้นมาจากชื่อเรื่องและตัวภาพเอง ชื่อนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายอาหารแบบอัตโนมัติอย่างเดิวนั่น แต่ยังคงเกี่ยวข้องกับผู้หญิงที่นั่งอยู่ในภาพด้วย ท่าทางเหม่อลอย การแยกตัวและความเจ็บของเธอถูกทำให้เข้มข้นด้วยการจัดวางองค์ประกอบในภาพ และเก้าอี้ที่ไม่มีคนนั่งอยู่ ความจืดชืดของกระจกสีเหลี่ยมข้างหลัง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถูกชดเชยด้วยการสะท้อนแสงของไฟในร้านที่เรียงกันเป็นแถวและค่อยๆหายไปเหมือนอยู่ในระยะที่ยาวไกล ซึ่งจริงๆแล้วระยะที่ดูเหมือนไกลนี้เป็นการลวงตาอย่างแน่นอนเพราะเป็นแค่การสะท้อนของไฟในร้านเท่านั้น ความจริงแล้วกระจกข้างหลังไม่ได้ให้อะไรเลยเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ข้างนอก มันเน้นรูปทรงเลขาคณิตที่เป็นลักษณะส่วนใหญ่ของร้านอาหารทั่วไปและดูเหมือนว่าผู้หญิงให้อยู่ในบ้านกระจก

การใช้การสะท้อนของไฟได้ให้ความกำกวมในภาพได้มากที่สุด ชื่อของภาพได้เน้นสถานการณ์ของผู้หญิง เราไม่สามารถคาดเดาว่าทางการโต้ตอบของเธอที่อยู่ในพื้นที่จำกัดนี้ได้ นอกจากนี้สายตาที่จ้องมองในอะไรบางอย่าง อย่างไม่ละสายตาได้บ่งบอกถึงการนิ่งเฉยของเธอ มือด้านขวาของเธอนั้นว่างเปล่า ส่วนมือซ้ายสวมถุงมือสีดำซึ่งถุงมือได้เปรียบเทียบความแตกต่างของสีผิวเธอที่มีสีขาวซีดอย่างเห็นได้ชัดและสิ่งก่อสร้างที่อยู่ล้อมรอบตัวเธอนั้นได้แผ่ขยายมาสู่ตัวเธอซึ่งได้สร้างความเครียดในตัวเธอด้วย หน้าตาท่าทางของเธอยังมีเสน่ห์และให้ความดึงดูดอยู่ แต่กระนั้นเธอก็ได้ถูกนำไปรวมกับชีวิตที่มีระบบระเบียบในสังคมแห่งเทคโนโลยีแล้ว

รูปที่ 11 Chop Suey, 1929

ภาพ Chop Suey ในปี ค.ศ.1929 ก็มีความเกี่ยวข้องกับภาพ Automat อย่างชัดเจน หน้าต่างให้ความรู้สึกถูกกั้นอย่างชัดเจนและเบี่ยงเบนความสนใจมาอยู่ภายในร้าน ที่หน้าต่างด้านซ้ายเราจะเห็นเป็นแค่รูปทรงเลขาคณิตเท่านั้นและเป็นการยากที่จะบอกว่ามันเป็นกำแพงหรือว่าภาพสะท้อนที่บิดเบี้ยวของท้องฟ้า ส่วนหน้าต่างด้านขวาก็ทำให้เห็นแค่มุมๆเดียวเท่านั้น เราสามารถเห็นด้านหน้าร้าน บันไดหนีไฟ ท้องฟ้าบางส่วนและป้ายร้าน Chop Suey ในร้านเราเห็นผู้หญิงสองคนใส่หมวกทรงสูง Cloche ซึ่งอยู่ในยุค 1920 ผู้หญิงที่หันหน้ามาหาเรานั้นแต่งหน้าเข้มซึ่งมันทำให้ดูเหมือนแข็งทื่อและดูเหมือนตุ๊กตา เธอไม่ได้มองหน้าของคนที่มากับเธอหรือมองออกไปนอกหน้าต่าง แต่เธอมองมาที่เรา ด้านริมภาพผู้หญิงที่ใส่หมวกสีแดงยิ่งดูแข็งทื่อมากกว่าผู้หญิงที่มองมาหาเรา เราเห็นแค่ลักษณะหน้าเธอเท่านั้นส่วนผู้ชายที่มากับเธอยิ่งดูเหมือนจะหลงอยู่ในโลกของตัวเองและรูปลักษณะของเขาก็หายไปในงานด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Hotel Window ในปี ค.ศ.1956 ก็ได้ใช้วิธีการคล้ายคลึงกัน เราไม่สามารถแน่ใจได้ว่า ผู้หญิงกำลังมองอะไรอยู่ข้างนอก หรือเธอกำลังเหม่อคิดอะไรอยู่ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใ้ก็ตามสิ่งที่เรา เห็นอยู่นั้นก็ดูไร้ชีวิตชีวา แสงไฟที่ถนนนั้นริบหรี่ทำให้เราไม่สามารถมองเห็นรายละเอียดของตึก ตรงข้ามได้ คุณเหมือนว่าความไร้ชีวิตชีวาของรูปภาพบนกำแพงได้ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงในภาพ ท่าทางของเธอดูจริงจังและเสื้อผ้าของเธอก็ดูไร้รูปทรงไม่เป็นธรรมชาติซึ่งเหมือนกับว่ามันถูก แข็งแข็งหรือถูกอัดไปด้วยลม ภาพนี้ได้ใช้ ผลของไฟในการดึงดูดความสนใจเราไปยังมุมห้องที่ทำให้ หน้าต่างและผู้หญิงนั้นไม่ได้เป็นศูนย์กลางของภาพ ซึ่งการทำแบบนี้ดูเหมือนเป็นการแบ่งเขต เช่นเดียวกัน

รูปที่ 12 Hotel Window, 1956

รูปที่ 13 Chair Car, 1965

ภาพ Chair Car ในปี ค.ศ.1965 เป็นความต่อเนื่องมาจากแนวคิดเดียวกัน ในภาพนี้ได้เกิดการเข้าคู่กันของหน้าต่างและขอบของรูปภาพในจุดที่เด่นที่สุด มันทำให้เกิดการแบ่งแยกจากโลกภายนอกอย่างสิ้นเชิง สิ่งที่เราสามารถเห็นได้คือแสงที่มาจากภายนอกเท่านั้น ซึ่งทำให้ภาพดูรวมเป็นหนึ่งเดียว

สิ่งที่ทำให้ภาพวาดของ Edward Hopper โดดเด่นคือการเปรียบเทียบฉากของมนุษย์กับที่ว่างหรือธรรมชาติที่เราสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนเช่น คือภาพ Cape Cod Evening ในปี ค.ศ.1939 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไวส์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในภาพมีคนสองคนที่ไม่ได้มีปฏิริยาการสื่อสารต่อกันและกัน และก็ดูเหมือนว่าจะไม่ได้หวังอะไรด้วยกันต่อไปแล้ว ความเครียดและความเจ็บระหว่างคนสองคนนี้ถูกจัดขึ้นโดยสภาพแวดล้อมภายในภาพ ในภาพนั้นเราไม่เห็นภาพที่นำไปสู่บ้าน สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงด้านที่โศกเศร้าของความศิวิไลซ์

รูปที่ 14 Cape Cod Evening, 1939

รูปที่ 15 Summer Evening, 1947

เมื่อเราเปรียบเทียบภาพ Cape Cod Evening กับ Summer Evening ในปี ค.ศ.1947 การรับรู้เกี่ยวกับภาพ Cape Cod Evening คือการแยกตัวเองของชีวิตที่ไม่น่าพอใจในชนบท จากของ Summer Evening นั้นถูกจัดไว้ที่เฉลียงนอกบ้านตอนกลางคืน วัยรุ่นสองคนที่แต่งตัวเหมือนอยู่ในยุคสงครามโลกกำลังยืนอยู่ใต้แสงไฟ เราไม่สามารถแน่ใจได้ว่ามันเป็นฉากแห่งความเศร้าของความรักที่ผิดหวัง แต่แน่นอนมันเป็นฉากที่เต็มไปด้วยอารมณ์ต่างๆมากมาย คนทั้งสองถูกไฟส่องทำให้ทั้งสองดูเหมือนกำลังอยู่บนละครเวทีซึ่งทั้งสองดูเหมือนไม่สามารถแก้ไขอะไรได้แต่ก็เต็มไปด้วยความมั่นใจ ทั้งสองอยู่บนพื้นที่ ที่ถูกระบุไว้ชัดเจนตำแหน่งและท่าทางที่ผู้ชายทำอยู่นั้น เหมือนว่าจะกำลังจะเข้าไปโอบกอดร่างกายของผู้หญิง

โดยสรุปแล้ว งานในยุคหลังๆของ Hopper ได้แสดงถึงฉากของความศิวิไลซ์ซึ่งในภาพ Night Hawks ในปี ค.ศ.1942 เป็นฉากของเมือง เมืองหนึ่งก็ได้พิสูจน์จุดๆนี้ของเขา มันเป็นภาพๆ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็วของ Hopper ที่ใช้แผ่นกระจก โค้งมนและก็เป็นกระจกบานเด็วที่ตัวมันเองมองผ่านได้ คนที่อยู่ ฝนบารน์นั้นดูเหมือนถูกกั้นให้อยู่ฝนพื้นที่ของบารน์ การใช้วิธีการเสนอภาพนี้ทำให้เหมือนกับว่าเกิด การแบ่งแยกระหว่างคนกับธรรมชาติ ตัวบารน์นั้นให้แสงสว่างซึ่งเป็นแสงเด็วในเมืองตอนกลางคืน โครงสร้างนี้ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวซึ่งเต็มไปด้วยความหมายแอบแฝงต่างๆ

Hopper เห็นด้วยว่าตัวเองนั้นมักจะ “วาดภาพความโดดเด็วของเมืองใหญ่” อย่างไม่รู้ตัว เขานำคู่สามีภรรยาที่นั่งอยู่ด้วยกันและผู้ชายที่มานั่งอยู่คนเดียวเพื่อด้านความโดดเด็ว และมันคือผลกระทบทางจิตวิทยาของเขา ซึ่งถึงแม้ว่าตัวรูปได้รับอิทธิพลของสังคมมาจากการ นำเสนอภาพของบารน์และร้านขายของที่อยู่อ้างหลัง แต่ทั้งสองสิ่งก็ถูกแยกออกจากกันโดยสิ้นเชิง

รูปที่ 16 Nighthawks, 1942

งานที่เกี่ยวข้องกันในภาพ Sunlight in a Cafeteria ในปี ค.ศ.1958 ภาพนี้กับ Night Hawks เหมือนภาพที่สะท้อนซึ่งกันและกัน ในภาพ Night Hawks เป็นภาพที่มีมุมมองมาจากข้างนอกเข้าไป ในร้านตอนกลางคืน ส่วนภาพนี้เป็นภาพที่มองจากมุมข้างในออกไปข้างนอกตอนกลางวัน ในภาพ Night Hawks การมีปฏิกิริยาสัมพันธ์ของกลุ่มสามีภรรยาถูกสร้างอยู่ระหว่างความโดดเด็ว แต่ใน Sunlight in a Cafeteria แสงสว่างได้เน้นแค่สิ่งๆเด็วนั้นคือการแยกออกจากกันของคนทั้งสอง ดู เหมือนว่าผู้หญิง(ผู้ที่ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตัวเธอ)และผู้ชาย(ผู้ที่กำลังจ้องมองผ่านผู้หญิงไปยัง กระจก)ดูเหมือนว่ากำลังมีปฏิกิริยาที่ไม่ได้สัมพันธ์กันทำให้ดูเหมือนไม่ได้อยู่ในฉากเด็วกัน แนว ตาของทั้งสองมองไปยังมุมขวาทั้งคู่ถูกจับจ้องโดยแสงที่ส่องลงมา แสงนั้นก่อให้เกิดความเป็นกลาง ซึ่งทำให้ทั้งสองอยู่ในท่าที่ถูกลักห้ามแต่มีชีวิตชีวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 17 Sunlight in a Cafeteria, 1958

รูปที่ 18 Four Lane Road, 1956

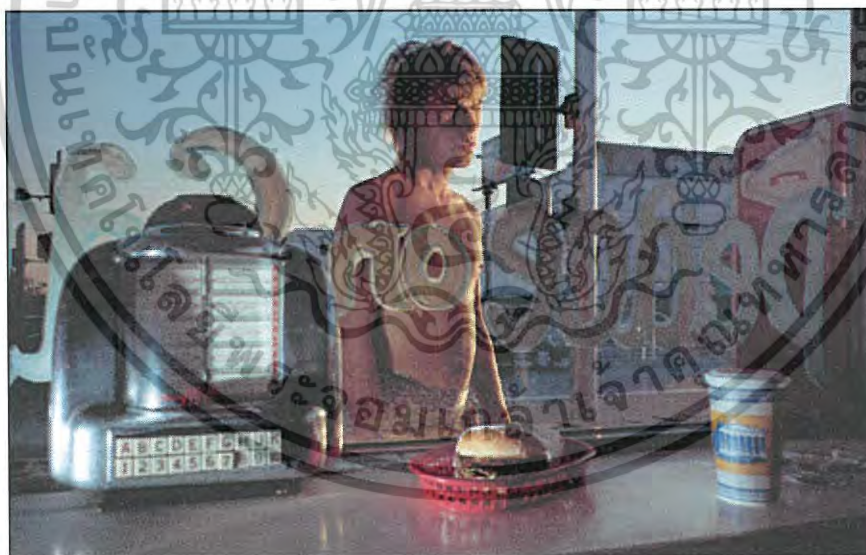
หากมองโดยใช้ความรู้สึกภาพ Four Lane Road ในปีค.ศ.1956 ภาพนี้เป็นการสรุปแก่นสารงานของ Hopper มันได้แสดงฉากธรรมชาติของสหรัฐอเมริกา และเป็นตัวแทนของการแบ่งแยกของธรรมชาติและควมศิวิไลซ์ซึ่งสามารถเคลื่อนไหวกลับไปกลับมาได้ และมันก็ยังได้เน้นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบอีกด้วย เงื่อนไขทางจิตใจได้ถูกเปลี่ยนแปลงรูปแบบเป็น การมีปฏิสัมพันธ์ของแนวคิด การคาดหวังเกี่ยวกับอนาคตและฉากที่ถูกสำรวจ ซึ่งได้แสดงถึงความเงียบและความนิ่งเฉย ส่วนธรรมชาตินั้นถูกทำให้แข็งที่ดูไม่มีชีวิตชีวา และยังบ่งบอกถึงการรับรู้และพฤติกรรมของคนที่อยู่ในภาพด้วย ในการทำให้ภาพที่มีธรรมชาติดูไร้ชีวิตชีวาเป็นภาพมุมกว้างและการสานต่อการรับรู้ของเขา(Hopper),เราและคนในภาพเข้าด้วยกัน Hopper ได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบฉากให้ดูเหมือนเป็นการเสนอผลงานศิลปะที่เกี่ยวกับโลกแห่งความจริงแบบธรรมดาๆ ไปเป็นบางสิ่งบางอย่างที่กระตุ้นความคิด อารมณ์และความรู้สึก บางอย่างที่ต้องแปลความหมายทางจิตใจ และกฎแห่งโครงสร้างในวิธีการของเขาได้ทำงานเหนือการนำเสนอศิลปะแบบเป็นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดและการทำงานของ Philip-Lorca-diCorcia

Philip-Lorca diCorcia ทำงานในการสร้างสรรค์บันเทิงคดี ที่ดูเหมือนความจริง ตลอดระยะเวลา 30ปี เกือบทั้งหมดของชีวิตในการเป็นช่างภาพ เขาได้สร้างสรรค์งานภาพถ่ายอย่างระมัดระวังที่ทำให้ดูเหมือนจริงแต่ในความเป็นจริงคือฉากการแสดงที่สร้างขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ เขากล่าวว่า “ภาพถ่ายคือภาษาต่างชาติ ทุกคนคิดว่ามันกำลังบอกเล่าเรื่องราว” จากคำพูดนี้ เขาหมายถึงมันเป็นศิลปะของภาพถ่ายที่ดูเหมือนเป็นอะไรที่ง่าย ๆ ซึ่งใครต่อใครและแทบทุกคนสามารถถ่ายภาพได้และกลายเป็นช่างภาพโดยทันที

แม้กระนั้น เขาเชื่อว่าภาพถ่ายไม่ใช่เรื่องง่าย ในทางตรงกันข้าม ขณะที่เขาแสดงงานที่ซับซ้อน การถ่ายภาพจะอยู่ในระดับปานกลางปานกลางของวัฒนธรรมและความหมายโดยนัยของประวัติศาสตร์ที่ไม่สามารถละเลยได้ ในการสร้างภาพถ่ายเขาไม่ได้มองข้ามความหมายโดยนัยเหล่านี้ แต่ก่อนข้างจะสนุกไปกับมัน ซึ่งดึงมาจากวัฒนธรรม, ขนบธรรมเนียม, ประเพณี ที่เป็นการถ่ายภาพแนวสารคดีและรวมสิ่งเหล่านี้เข้ากับสมัยนิยมของศิลปะเชิงความคิด

รูปที่ 1 Eddie Anderson; 21 years old; Houston, Texas; \$20” (1991)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

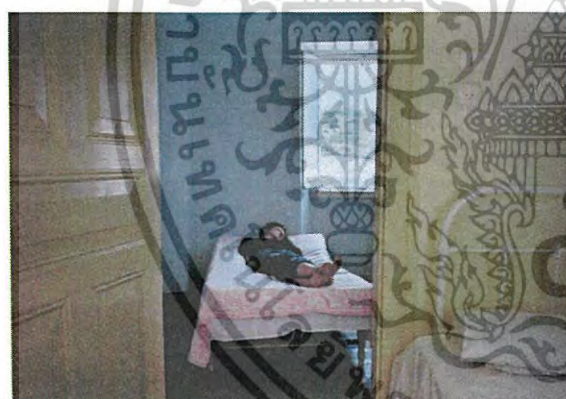
Philip-Lorca diCorcia เริ่มต้นหาความรู้สึกทางสุนิยมส่วนตัวและลักษณะเด่นของการถ่ายภาพของเขา ในปี ค.ศ.1970 ได้แสดงภาพถ่ายที่เกี่ยวกับฉากต่างๆภายในบ้าน เขาได้สร้างงานเกี่ยวกับกลุ่มคนที่มีการผสมผสานความเป็นภาพยนตร์กับชีวิตประจำวันได้อย่างยอดเยี่ยม ซึ่งกำลังค้นหาความรู้สึกของการถ่ายที่ยังถึงระหว่างภาพสารคดีและความรู้สึกที่เกิดขึ้นทางภาพยนตร์

รูปที่2 Alice (1988)

รูปที่3 Madras a 1988

รูปที่4 Catherine, 1981

รูปที่5 Cairo, 1988

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Mario, 1978 ได้แสดงภาพน้องชายเขากำลังจ้องมองไปที่ตู้เย็นอย่างเย็นชา มองผิวเผินแล้วนี่เป็นสิ่งที่ธรรมดาที่สุดและเป็นกิจกรรมที่ไม่น่าสนใจ แต่ถึงกระนั้นภายใต้เรื่องราวในภาพนี้ เหตุการณ์ปกติธรรมดาที่เห็นจากภายนอกแปรเปลี่ยนเป็นช่วงขณะหนึ่งแห่งความนึกคิด

ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม ซึ่งภาพนี้ถูกวางแผนอย่างถี่ถ้วน กล้องอยู่บนขาตั้งและแสงถูกเสริมโดยไฟ Flash ที่ซ่อนอยู่ในตู้เย็นและเป็นตัวนำของระยะเวลาในการถ่าย เขาจัดวางตำแหน่งของกล้องหลายรอบ ทดลองกับPolaroid ต่อหลายแผ่นซึ่งมากกว่าการวัดแสงเพียงเล็กน้อย ซึ่งทำแต่ละจุดเพื่อให้ได้ผลที่คิดไว้ จนในที่สุดวิธีการของเขากลายเป็นภาพที่นิ่งและมีความซับซ้อน

รูปที่6 Mario, 1978

DiCorcia ทำงานเป็นช่างภาพอิสระสำหรับนิตยสาร เริ่มที่นิตยสาร Esquire และ Fortune ต่อมาทำนิตยสาร Conde Nas Traveler และ Details ผลงานของเขาก็ขยายไปอย่างกว้างขวางในหลายๆนิตยสาร ซึ่งในตอนนี้อยู่ถึงสำนักพิมพ์ W, The New York Times Magazine และ Harper's Bazaar โดยเขาไม่ได้ทำตามมาตรฐานปกติของการถ่ายภาพเชิงพาณิชย์ ซึ่งบางที่อาจจะมีความคิดและจินตนาการที่แคบกว่าการถ่ายภาพเชิงศิลป์อย่างแท้จริง แต่เขาได้นำเอาเอกลักษณ์พิเศษของเขา มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เห็นงานเชิงพาณิชย์ของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพจาก W Magazine

(ภาพนำมาจาก www.lslimited.com/cgi-local/portfolio.cgi?level_1=1)

รูปที่ 7 Cuba Libre, March 2000

รูปที่ 8 La Bella Isabelle, November 2004

รูปที่ 9 Marc Jacobs, November 2007

รูปที่ 10 Cuba Libre, March 2000

รูปที่ 11 A Perfect World, September 1999

รูปที่ 12 Lost Angels, September 1997

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปีค.ศ.1990 DiCorcia เริ่มต้นทำงานในชุดของการเดินทางไป Los Angeles เพื่อที่จะดำเนินงานซึ่งจะกลายมาเป็นชุดภาพที่มีชื่อเสียงที่สุดในสมัยนั้น ภาพถ่ายกลุ่มนี้รวบรวมในชื่อ “Hollywood 1990-1992” ถูกสร้างด้วยเงินสนับสนุนจาก the National Endowment for the arts หนึ่งในหลายสมาคมที่เขาได้รับการสนับสนุนมาตลอดในอาชีพเขา เงินสนับสนุนนั้นจะถูกใช้ภายใต้การสังเกตการณ์และตรวจสอบอย่างใกล้ชิด

งานชุดนี้เป็นภาพถ่ายใกล้แบบทุกคนรวมทั้งพวกชายและเกือบทั้งหมดค่อนข้างหนุ่ม DiCorcia ถ่ายภาพพวกเขาในสภาพแวดล้อมต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นบนถนน, ในห้องพักราคาถูก, ด้านหน้าร้านอาหาร Fast Food สถานที่เหล่านี้อาจดูเหมือนเป็นสถานที่ธรรมดาในการทำงานและเป็นชีวิตของคนเหล่านี้ แต่สิ่งหนึ่งที่ควรจำไว้ว่าภาพถ่ายของ DiCorcia ทุกภาพมีพื้นฐานง่ายๆคืออยู่บนความจริง อีกครั้งหนึ่งที่เขาผสมผสานความจริงกับนวนิยาย DiCorcia ใช้คนหนุ่มเหล่านี้สร้างชุดภาพถ่ายของเขาที่มีชื่อเสียงในเวลานั้น

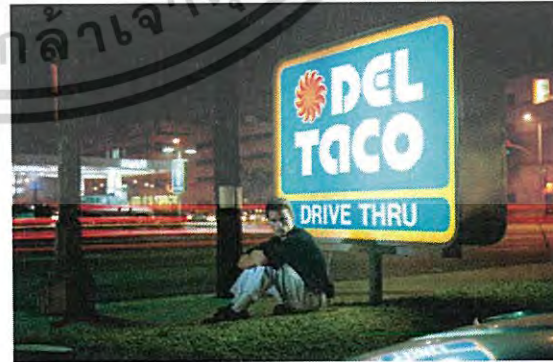
รูปที่13 Ike Cole; 38 years old; Los Angeles, California, \$25

รูปที่14 Mike Miller; 24 years old; Allentown, Pennsylvania; \$25

รูปที่15 Chis; 28 years old; Los Angeles, California, \$30

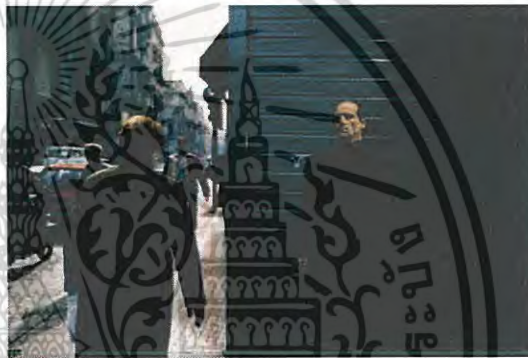
รูปที่16 Ralph Smith; 21 years old; Ft. Lauderdale, Florida; \$25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยการผสมผสานแสงที่สร้างขึ้นร่วมกับแสงธรรมชาติ DiCorcia ให้ความสำคัญกับการแบ่งแยกระหว่างความจริงกับนวนิยาย ซึ่งเขาให้ความสนใจมากในงานของเขา ในปีค.ศ.1993 DiCorcia เริ่มต้นทำงานของเขาในการถ่ายภาพตามท้องถนน จากสิ่งที่เขาทำเขาหยุดการควบคุมแบบของเขาซึ่งเขาไม่สามารถวางแผนการเคลื่อนไหวของแบบได้อีกต่อไป เขาไม่ได้ละเลยการควบคุมไปทั้งหมดแต่เขาใช้วิธีการช้อน Flash ไว้ตามสถานที่ที่แตกต่างกัน ทุกขณะใน “ฉาก” ของเขาแทนและรอคอยสำหรับจังหวะที่กำลังจะมา เมื่อองค์ประกอบของผู้คนเข้ากันได้ตามที่เขาคิดไว้ เขาก็จะลงมือถ่ายภาพและ Flash ก็ทำงาน ผลที่ได้เป็นการผสมผสานระหว่างแสงธรรมชาติกับแสงที่สร้างขึ้น ซึ่งทำให้ภาพดูเหมือนจริงเกือบทั้งหมด ความขัดแย้งระหว่างความจริงและสภาวะคดี เหมือนกับเป็นหัวใจของภาพถ่ายเหล่านี้

รูปที่17 Japan, 1994

รูปที่18 Naples, 1996

DiCorcia ไม่ได้จำกัดงานของเขาแค่สิ่งที่อยู่รอบตัวเขา แต่ทางตรงข้ามเขาเดินทางไปทั่วโลกเพื่อทำภาพถ่ายชุดนี้จากทุกที่ตั้งแต่ New York ถึง Tokyo มีภาพหนึ่ง Naples, 1995 แสดงถึงผู้ชายที่แต่ตัวดีกำลังเดินบนถนนใน Naples ขณะที่ภาพนี้เมื่อมองดูแบบผ่านๆจะดูเหมือนภาพแบบฉบับภาพถ่ายตามท้องถนนของ Joel Meyerowitz หรือ Henri-Cartier-Bresson

DiCorcia ได้คิดค้นจุดรวมความสนใจที่ต่างออกไปในภาพของเขาโดยใช้แสงเพิ่มความเด่นให้ผู้ชายในตำแหน่งด้านหน้าของภาพ ภาพถ่ายจำนวนมากออกไปด้วยแสงธรรมชาติแต่ทว่าภาพผู้ชายที่โดน Flash ที่เขาช้อนไว้ ทำให้ผู้ชายคนนั้นดูกระโดดออกมาจากภาพถ่าย

ในปีค.ศ.1996 DiCorcia ถูกแต่งตั้งในตำแหน่งสาขาการถ่ายภาพที่ Yale school ที่เขาทำงานในฐานะศิลปินและนักวิจารณ์ เขาเริ่มต้นทำงานเชิงพาณิชย์และงานส่วนตัวของเขา DiCorcia ไม่ได้เป็นที่รู้จักในนามศิลปินที่มีผลงานการถ่ายภาพมากแต่เขามีผลงานอย่างมาก 12-15 ภาพโดยเฉลี่ยต่อปี ปัจจุบันเขาอาศัยและทำงานส่วนใหญ่ใน New York

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุปและบทวิเคราะห์การทำงานและแนวความคิดของ Philip-Lorca-diCorcia

Philip-Lorca-diCorcia ทำงานในการสร้างสรรค์บันเทิงคดี ที่ดูเหมือนความจริง ซึ่งภาพถ่ายของเขามีพื้นฐานง่าย ๆ คือตั้งอยู่บนความเป็นจริง โดยผสมผสานความจริงกับนวนิยายเหมือนเป็นฉากการแสดงที่มีประสิทธิภาพซึ่งดึงมาจากวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ โดยยึดถือแบบแผนเชิงสาระคดีและนำเอาศิลปะเชิงความคิดมารวมในภาพถ่ายของเขา

เขาได้สร้างสรรค์งานภาพถ่ายอย่างระมัดระวังที่ทำให้ดูเหมือนจริงแต่ในความเป็นจริงคือฉากการแสดงที่สร้างขึ้น โดยการผสมผสานระหว่างแสงธรรมชาติกับแสงที่สร้างขึ้น ซึ่งทำให้ภาพดูเหมือนจริงเกือบทั้งหมด ซึ่งความขัดแย้งระหว่างสิ่งสองสิ่งนี้เสมือนกับเป็นหัวใจในงานของเขา ภาพถ่ายของเขานั้นค่อนข้างสะท้อนชีวิตสังคมอเมริกา โดยที่เป็นกิจกรรมที่พบเห็นได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป

ระหว่าง Edward Hopper กับ Philip-Lorca-diCorcia นั้นเหมือนกันตรงที่ งานของทั้งสองคนเป็นการสร้างฉาก ซึ่งเป็นฉากที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน (เป็นฉากที่อิงความเป็นจริง ทั้งแบบและสภาพแวดล้อมในภาพ) รวมทั้งสภาพแสงที่ดูเป็นธรรมชาติเป็นอย่างมากแต่ก็ให้ความรู้สึกเหนือจริงเกิดขึ้น ซึ่งภาพของทั้งสองคนมีอารมณ์ที่สอดคล้องกันอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการเล่าเรื่องภายในภาพที่แบบดูเหมือนอยู่กับตัวเองหรือมีอารมณ์บางอย่าง ที่อาจจะเศร้า, ความต้องการและความหวัง โดยอยู่ในสภาพที่ขัดแย้งกับสภาพแวดล้อม

และความต่างของทั้งสองคนในงานคือ ทักษะคติในการเล่าเรื่อง โดยภาพของ Edward Hopper นั้นมุ่งเน้นไปที่ความเปลี่ยวเหงาเป็นสาระสำคัญ ส่วนภาพของ Philip-Lorca-diCorcia นั้นเขาไม่ได้มุ่งเน้นอารมณ์เปลี่ยวเหงาเป็นสาระสำคัญเพียงอย่างเดียว แต่เขาได้เน้นรูปแบบเชิงสาระคติมากกว่า แต่ทั้งนี้สิ่งที่เชื่อมลักษณะงานของทั้งสองคนเข้าด้วยกันคือ มุมมอง, การจัดวางองค์ประกอบ, สภาพแสงและอารมณ์โดยรวมภายในภาพ

บทที่ 3

แนวความคิดและขั้นตอนการทำงาน

แนวความคิด

ภาพถ่ายชุดนี้ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพถ่าย ที่มุ่ง ไปยังอารมณ์ความเปลี่ยวเหงาอันเป็นสาระสำคัญ เป็นอารมณ์ที่สามารถรับรู้ได้จากความรู้สึกพื้นฐานทางจิตใจ เป็นอารมณ์ความเปลี่ยวเหงาที่มักเกิดขึ้นกับผู้คนในสังคมเมือง

สถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นภายในภาพถ่าย ข้าพเจ้าเลือกสถานที่ ที่สื่อถึงอารมณ์ความเปลี่ยวเหงาและเย็นชา ประกอบกับแสงเงาและสีที่เป็นองค์ประกอบหลักที่ช่วยกระตุ้นให้ภาพมีอารมณ์สมบูรณ์ขึ้น โดยเล่าเรื่องราวภายในภาพผ่านผู้หญิงคนหนึ่งที่พักอยู่ในภวังค์ของตัวเองและแยกตัวออกมาจากสภาพแวดล้อม

โดยนำแนวความคิดจาก Edward Hopper มาใช้คือ อารมณ์ความโดดเดี่ยวที่เขาใช้ในภาพ โดยผสมผสานแนวความคิดของ Philip-Lorca-diCorcia คือ การแต่งเรื่องราวเชิงสารคดีและการจัดองค์ประกอบ โดยรวมของภาพ รวมทั้งการผสมผสานแสงระหว่างแสงธรรมชาติกับแสงที่สร้างขึ้น

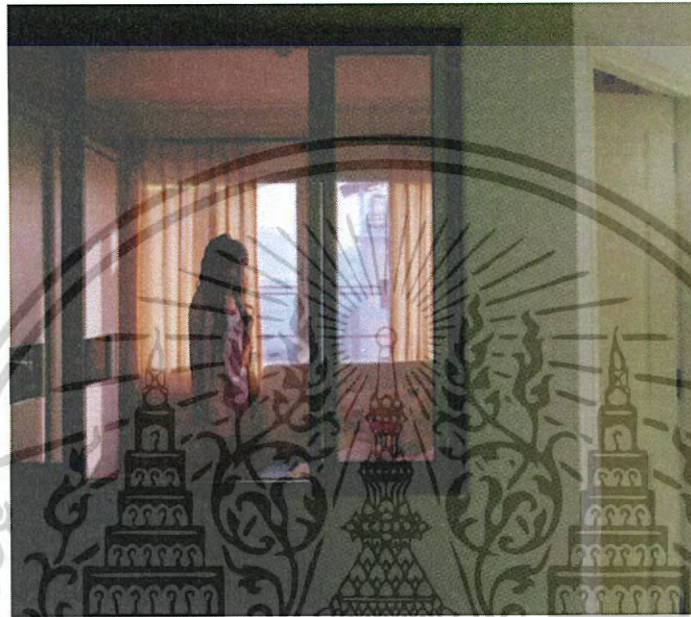
ขั้นตอนการทำงาน

- 1.ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปิน Edward Hopper (ศิลปินที่บันทึกความเปลี่ยวและโดดเดี่ยวของสังคมเมือง) และศึกษาค้นคว้าศิลปินภาพถ่าย Philip-Lorca-diCorcia (ศิลปินที่ได้รับอิทธิพลจาก Edward Hopper)
- 2.ค้นหาสถานที่เพื่อสามารถเล่าเรื่องและสื่ออารมณ์ภายในภาพให้เกิดความเข้าใจได้ง่าย
- 3.ทดลองสภาพแสงในช่วงเวลาต่างๆ รวมทั้งแสงเงาและสีสันทัน โดยรวมในแต่ละสถานที่กับฟิล์มสี Portra 160 VC เพื่อสามารถควบคุมโทนภาพให้มีความเหมาะสมในงานมากที่สุด และทดลองการจัดแสงในสถานที่ ที่ได้เลือกไว้ให้ดูกลมกลืนและเป็นธรรมชาติ รวมทั้งทดลองเจลลี่และฟิลเตอร์เพื่อข้อมโทนของภาพ, แสงและแบบเพื่อเพิ่มความน่าสนใจในงาน
- 4.แบบร่างและแผนผังการจัดแสง
- 5.ถ่ายจริง
- 6.แสดนฟิล์มและปรับโทนของภาพให้ดีขึ้นรวมทั้งตกแต่งบางส่วนในภาพ
- 7.อัดภาพพร้อมทั้งคิดรูปแบบในการวางและเรียงภาพ

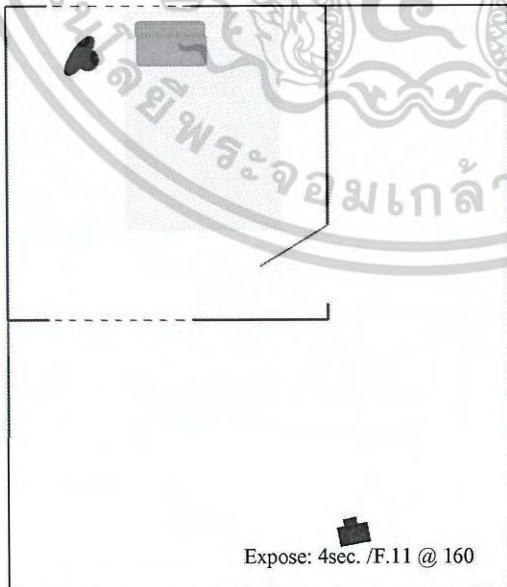
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่าง

ภาพที่ 1

Ambient

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดแบบร่างภาพที่ 1 ลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการคือ ผู้หญิงในภาพยืนหันหน้าออกไปทางหน้าต่างระหว่างแสงและเงาพอดี จะเห็นว่าแสงอาทิตย์สาดส่องเข้ามาที่ตัวเธอทำให้เธอดูเหมือนวัตถุและดูเหมือนตกอยู่ในวงค์ของตัวเอง โดยกำหนดให้เธอถือผ้าขนหนูด้านหน้า เพื่อแสดงถึงการปกป้องตัวเองอย่างไม่รู้ตัว

ในภาพนี้ข้าพเจ้าจัดวางองค์ประกอบ โดยให้แบบยืนอยู่ด้านหลังม่านสีส้ม ซึ่งให้เป็นฉากที่รองรับเพื่อให้แบบเด่นและจัดวางภาพให้ดูนิ่ง โดยมีกำแพงห้องเป็นฉากหน้าแล้วมีหน้าต่างเป็นกรอบอีกทีหนึ่ง ส่วนสภาพแสงในภาพนี้ข้าพเจ้าเลือกใช้แสงแดดในตอนเช้าซึ่งแสงแดดได้ส่องเข้ามาที่ห้องผ่านม่านสีส้มและได้ตำแหน่งพอดีกับตัวแบบช่วยให้สีสันทายในห้องเป็นสีส้ม ทำให้ภาพดูอบอุ่นทำให้ภาพสามารถเล่าเรื่องราวได้ดี

ขั้นตอนหลังการถ่าย

- แสแกนฟิล์ม ขนาด 80 MB
- ปรับ Tone ภาพให้ Warm ในโปรแกรม Photoshop และ Tone ของตึกนอกหน้าต่างให้เจือสีม่วงเพื่อต้องการให้ดูเหมือนตอนเช้าโดยใช้เครื่องมือ Color Balance และ Photo Filters
- ปรับ Contrast ของภาพ โดยใช้เครื่องมือ Curves
- Retouch สิ่งที่กวนภาพเล็กน้อยออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2

Expose: 4sec. /F.8 @ 160

Main Light

Expose: 15sec. /F.8 @160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดแบบร่างภาพที่ 2 ลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการคือ ความเปลี่ยวเหงาในเมือง โดยจัดวางให้แบบนั่งอยู่ด้านขวาของภาพมองตรง ทำทางเหม่อลอย

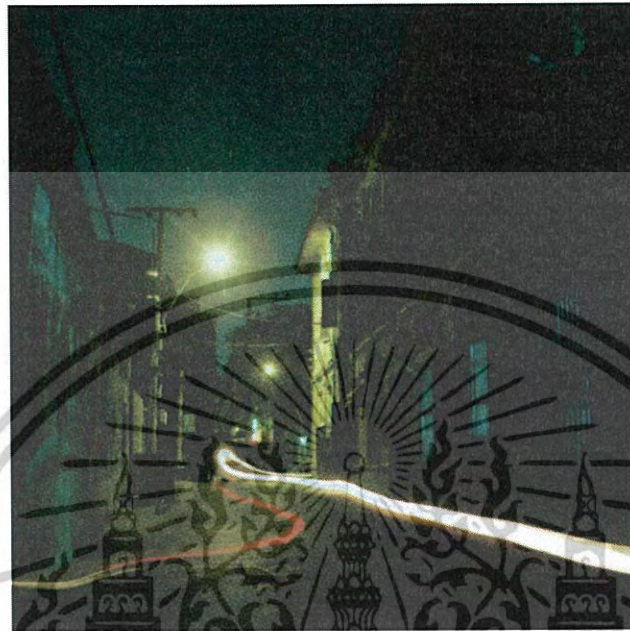
ในภาพนี้ข้าพเจ้าจัดวางองค์ประกอบโดยเน้นไปที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยตอนกลางคืนซึ่งสามารถมองผ่านหน้าต่างภายในร้านกาแฟ เดอ มอค โดยจัดแบบเป็นระยะหน้า ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงความเยือกเย็นในเมืองตอนกลางคืนซึ่งมีอารมณ์ของการแยกตัวและความเงียบ

ขั้นตอนหลังการถ่าย

- แสแกนฟิล์ม ขนาด 80MB ทั้งสองภาพ (ภาพนี้ข้าพเจ้าถ่ายสองภาพ ภาพแรกถ่ายภายในร้านกาแฟ เดอ มอค ส่วนภาพที่สองถ่ายอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยโดยตั้งกล้องไว้ที่ตำแหน่งเดียวกันเนื่องจากต้องการจังหวะที่เงียบสงบและแสงไฟที่อนุสาวรีย์ปิดทำให้ดูเยือกเย็นขึ้น)
- ปรับ Tone ภาพทั้งสองในโปรแกรม Photoshop ให้ Cool ขึ้น โดยใช้เครื่องมือ Color Balance และ Photo Filters
- ปรับ Contrast ของภาพโดยใช้เครื่องมือ Curves
- Retouch ภาพทั้งสองเชื่อมต่อกันและลบสิ่งที่กวนภาพเล็กน้อยออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3

Main Light + Filter Light Blue

Expose: 1m. /F.8 @ 160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดแบบร่างภาพที่ 3 ลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการคือ จังหวะที่สามารถรับรู้ได้ถึง ความเปล่าเปลี่ยวในเมือง โดยกำหนดให้แบบเดินอยู่ในตำแหน่งกลางภาพเพื่อต้องการให้แบบดู กลืนเข้ากับองค์ประกอบในภาพ

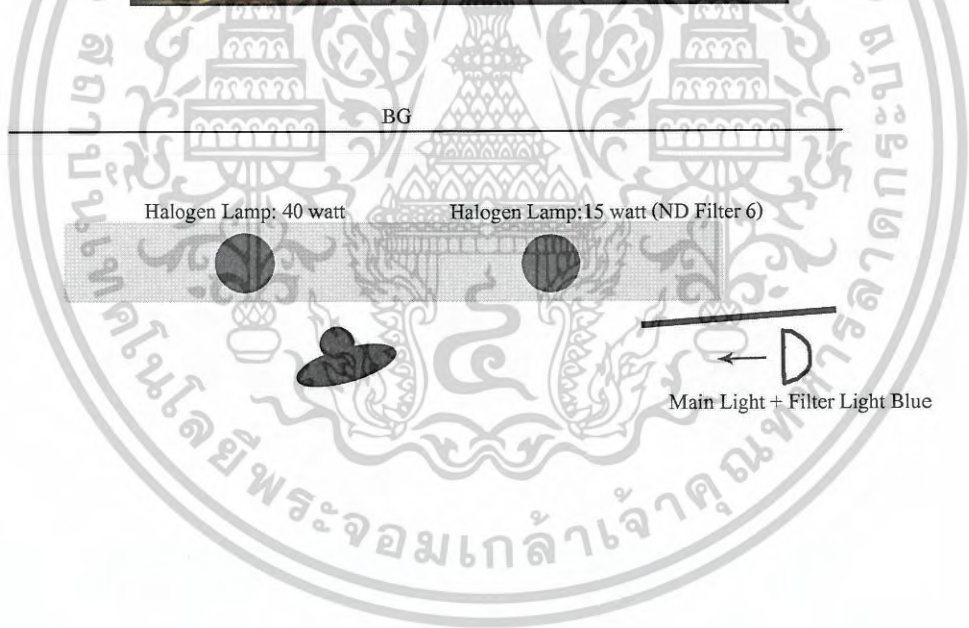
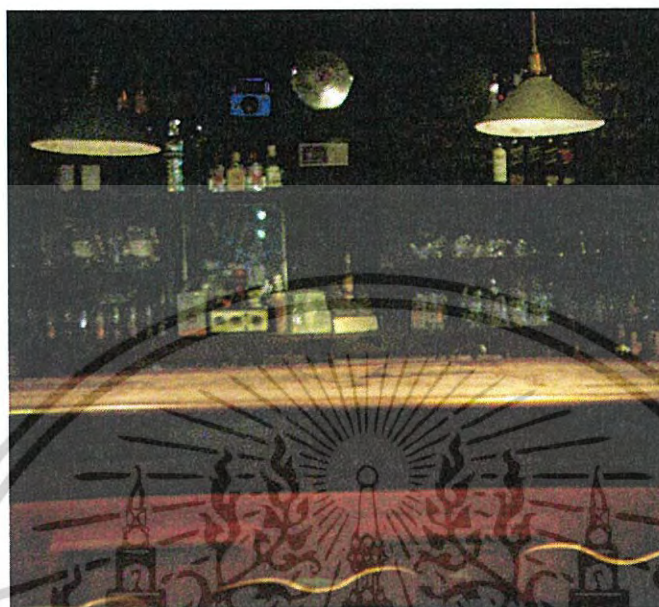
ในภาพนี้ข้าพเจ้าจัดองค์ประกอบโดยเน้นไปที่ทิวทัศน์ในภาพเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นแสงไฟ ในแต่ละจุดเพื่อต้องการให้ทิวทัศน์ดูสับสน วุ่นวาย และมีอิทธิพลต่อตัวแบบ

ขั้นตอนหลังการถ่าย

- แสแกนฟิล์ม ขนาด 80MB
- ปรับ Tone ภาพใน โปรแกรม Photoshop ให้ Cool ขึ้น โดยใช้เครื่องมือ Color Balance และ Photo Filters
- ปรับ Contrast ของภาพ โดยใช้เครื่องมือ Curves
- Retouch สิ่งที่กวนภาพเล็กน้อยออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4

Expose: 15sec. /F.8 @ 160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดแบบร่างภาพที่ 4 ลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการคือ สถานการณ์ที่สื่อถึงความรู้สึก แปลกแยกและอยู่ในวงรั้งของตัวเอง โดยให้แบบนั่งหน้าเค้านเตอร์บาร์มีเครื่องดื่มอยู่บนเค้านเตอร์แล้ว หันหน้ามองไปทางด้านซ้ายเพื่อสื่อถึงความอึดอัดภายในตัวเอง

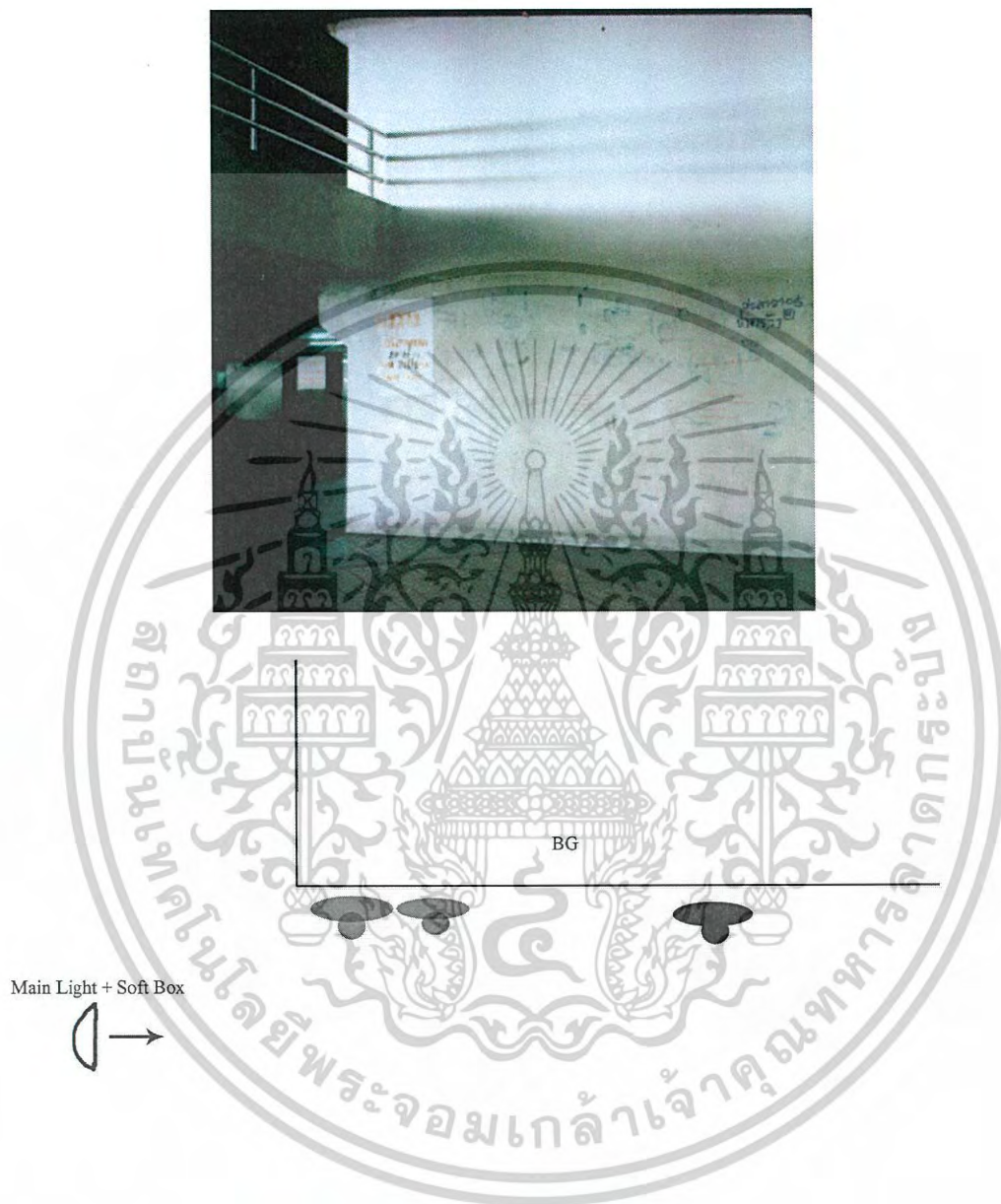
ในภาพนี้ข้าพเจ้าจัดวางองค์ประกอบให้ภาพดูสมมาตรเพื่อให้ภาพดูเรียบขรึม ส่วนแสงนั้น ข้าพเจ้าต้องการให้แสงจากโคมไฟทางด้านซ้ายสว่างกว่าด้านขวาเพื่อเน้นแค่จุดๆหนึ่งและ

ขั้นตอนหลังการถ่าย

- แสแกนฟิล์ม ขนาด 80MB
- ปรับ Tone ภาพในโปรแกรม Photoshop เล็กน้อย โดยใช้เครื่องมือ Color Balance และ Photo Filters
- ปรับ Contrast ของภาพโดยใช้เครื่องมือ Curves
- Retouch สิ่งที่กวนภาพเล็กน้อยออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5

Expose: 1sec. /F.11 @ 160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดแบบร่างภาพที่ 5 ลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการคือ สถานการณ์ที่มีความแปลกแยกของผู้คน โดยกำหนดให้แบบทั้งสามยืนอยู่ในระนาบเดียวกันและมีแบบ (หลัก) ยืนแยกออกมา ส่วนคนทั้งสองยืนใกล้กันให้ดูเหมือนเป็นคนที่ยังรักกัน แต่สีหน้าของแต่ละคนกลับอยู่ในภวังค์ของตัวเอง ซึ่งขาดการปฏิสัมพันธ์อย่างสิ้นเชิง เพื่อเปรียบเทียบกับความรู้สึกอ้างว้างของคนในเมือง

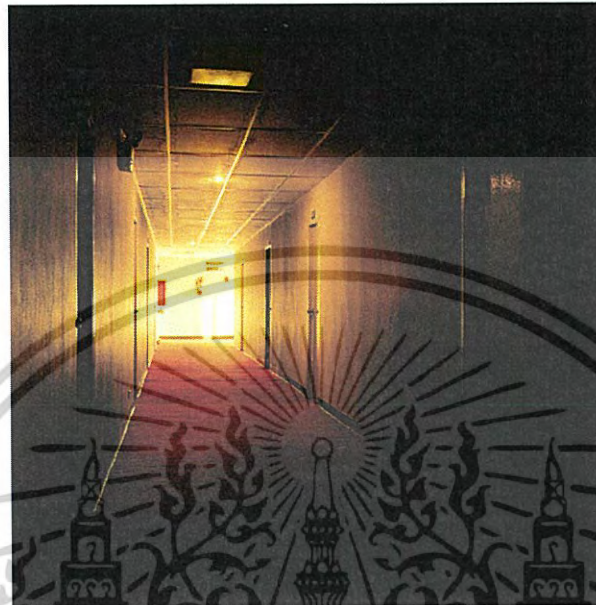
ในภาพนี้ข้าพเจ้าจัดวางองค์ประกอบ โดยเลือกสถานที่ที่เป็นลานจอดรถเพื่อให้ความรู้สึกไม่น่าอยู่และแห้งแล้ง ซึ่งกำหนดให้แบบทั้งสามยืนอยู่ร่วมกันในฉาก (กำแพง) ที่มีร่องรอยการขีดเขียนร่วมกับแสงเงาและสีที่ดูดิบ เพื่อรู้สึกถึงความเปล่าเปลี่ยว

ขั้นตอนหลังการถ่าย

- แสกนฟิล์ม ขนาด 80MB
- ปรับ Tone ภาพในโปรแกรม Photoshop เล็กน้อยโดยใช้เครื่องมือ Color Balance และ Photo Filters
- ปรับ Contrast ของภาพโดยใช้เครื่องมือ Curves
- Retouch สิ่งที่ทวนภาพเล็กน้อยออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6

Expose: 4sec /F.16 @ 160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดแบบร่างภาพที่ 6 ลักษณะที่ข้าพเจ้าต้องการคือ เน้นไปที่การตกอยู่ในภวังค์ของตัวเอง โดยให้แบบนั่งอ่านหนังสือติดทางเดินในโรงแรมเหมือนกำลังรอคอยบางอย่าง แต่ตัวเธอนั้นดูเหมือนแยกตัวเองออกมาโดยที่เธอไม่ให้ความสนใจกับสิ่งใดๆ

ในภาพนี้ข้าพเจ้าจัดวางองค์ประกอบ โดยเน้นไปที่แสงเงาและสีเป็นองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งสภาพแสงนั้นเป็นแสงที่ส่องมาจากหน้าต่างขวาของตัวแบบแล้วส่องผ่านมาที่ทางเดินในระยะหน้า ทำให้ภาพดูมีมิติที่ดูลึกกลับและมีอารมณ์แปรปรวน ร่วมกับสีที่พรมสีแดง ทำให้โทนของภาพโดยรวมเป็นสีแดง

ขั้นตอนหลังการถ่าย

- แสแกนฟิล์ม ขนาด 80MB
- ปรับ Tone ภาพในโปรแกรม Photoshop เล็กน้อยโดยใช้เครื่องมือ Color Balance และ Photo Filters
- ปรับ Contrast ของภาพ โดยใช้เครื่องมือ Curves
- Retouch สิ่งที่กวนภาพเล็กน้อยออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ภาพผลงาน

ภาพผลงานที่ 1

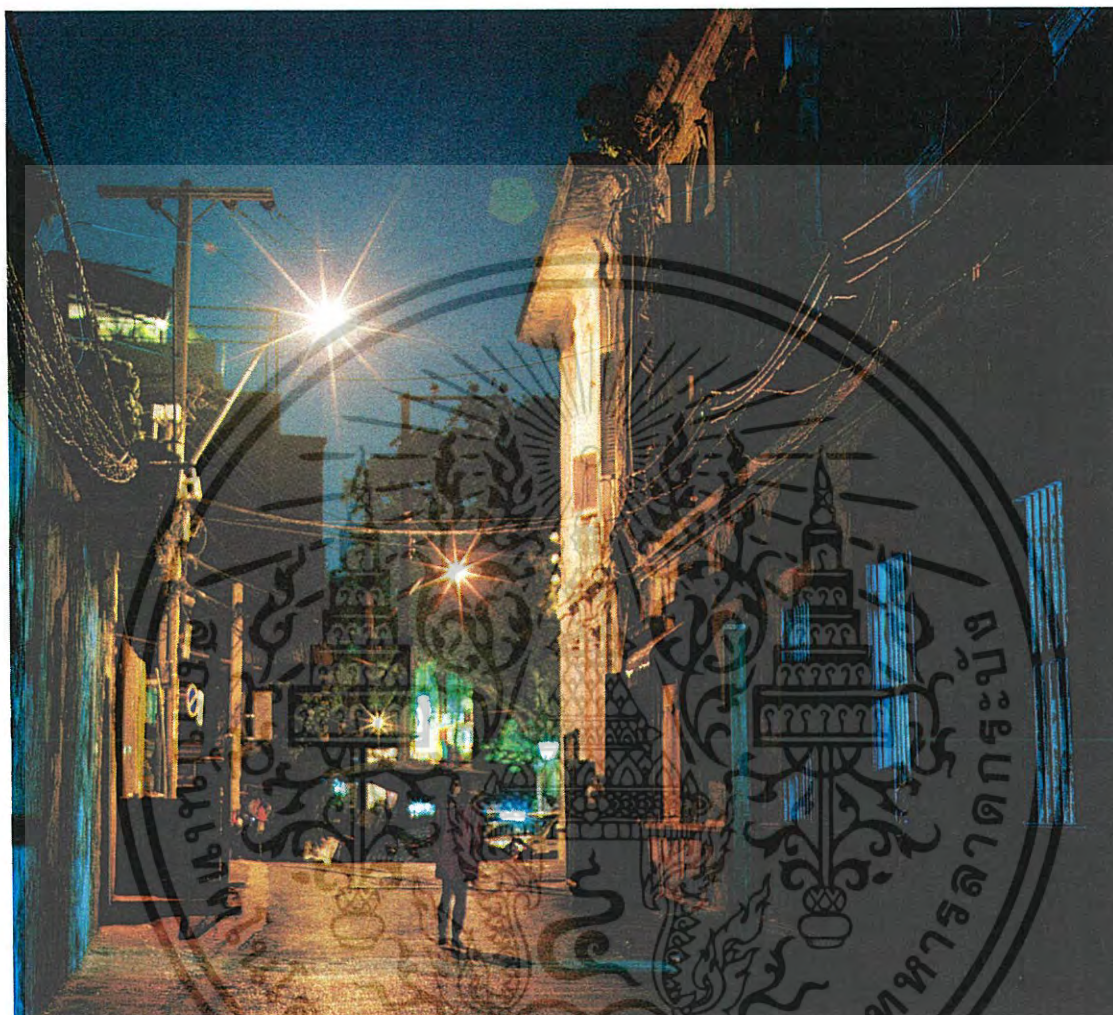
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานที่ 2

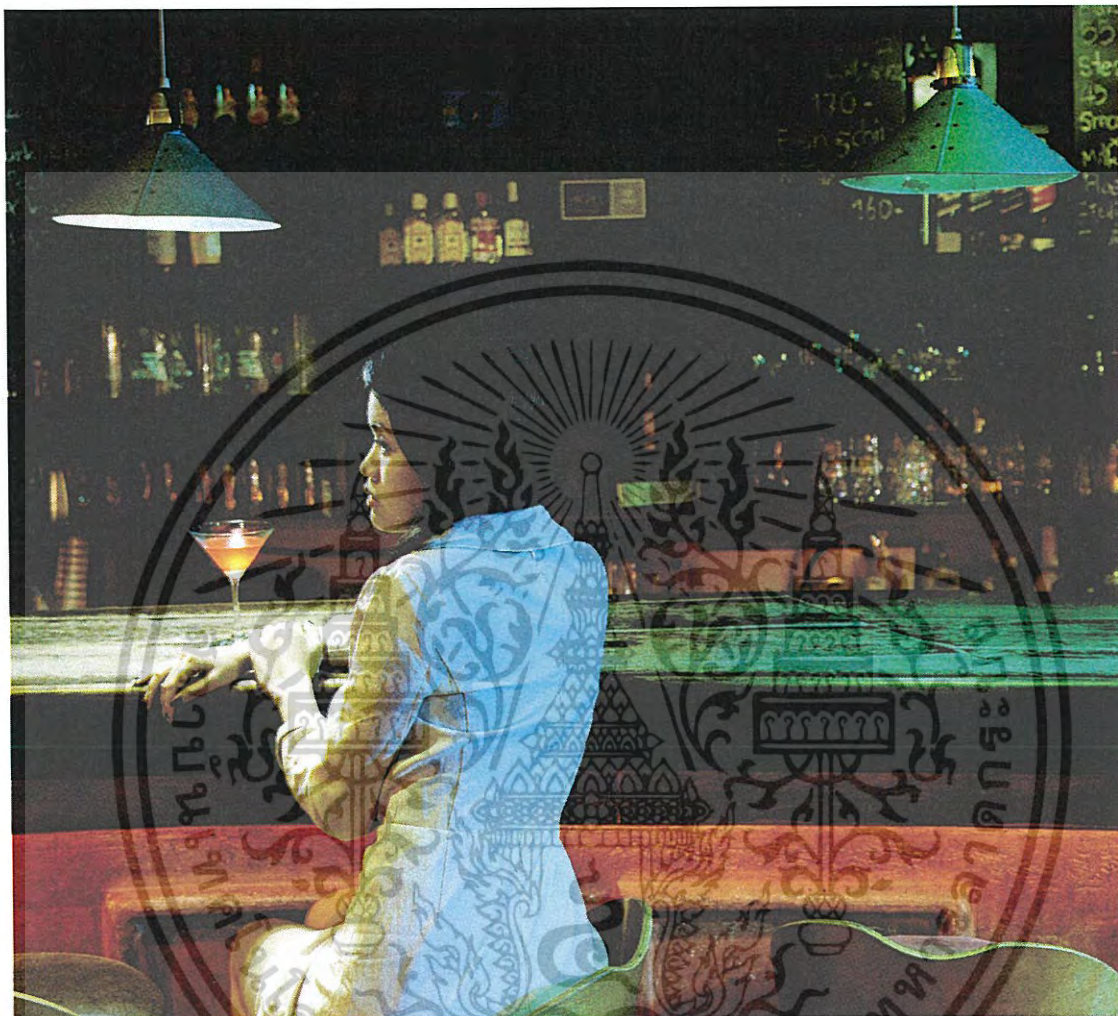
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานที่ 4

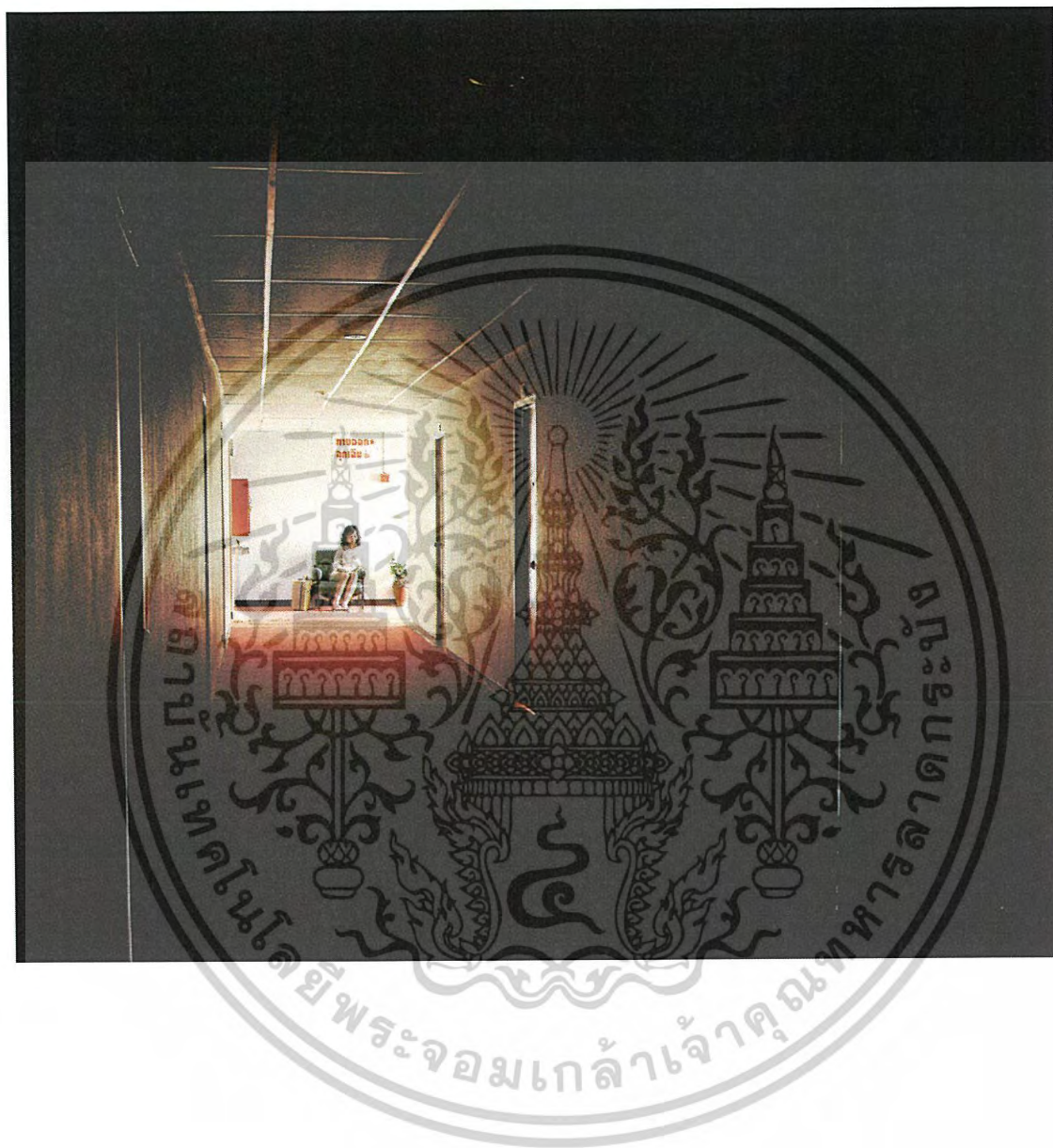
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานที่ 5

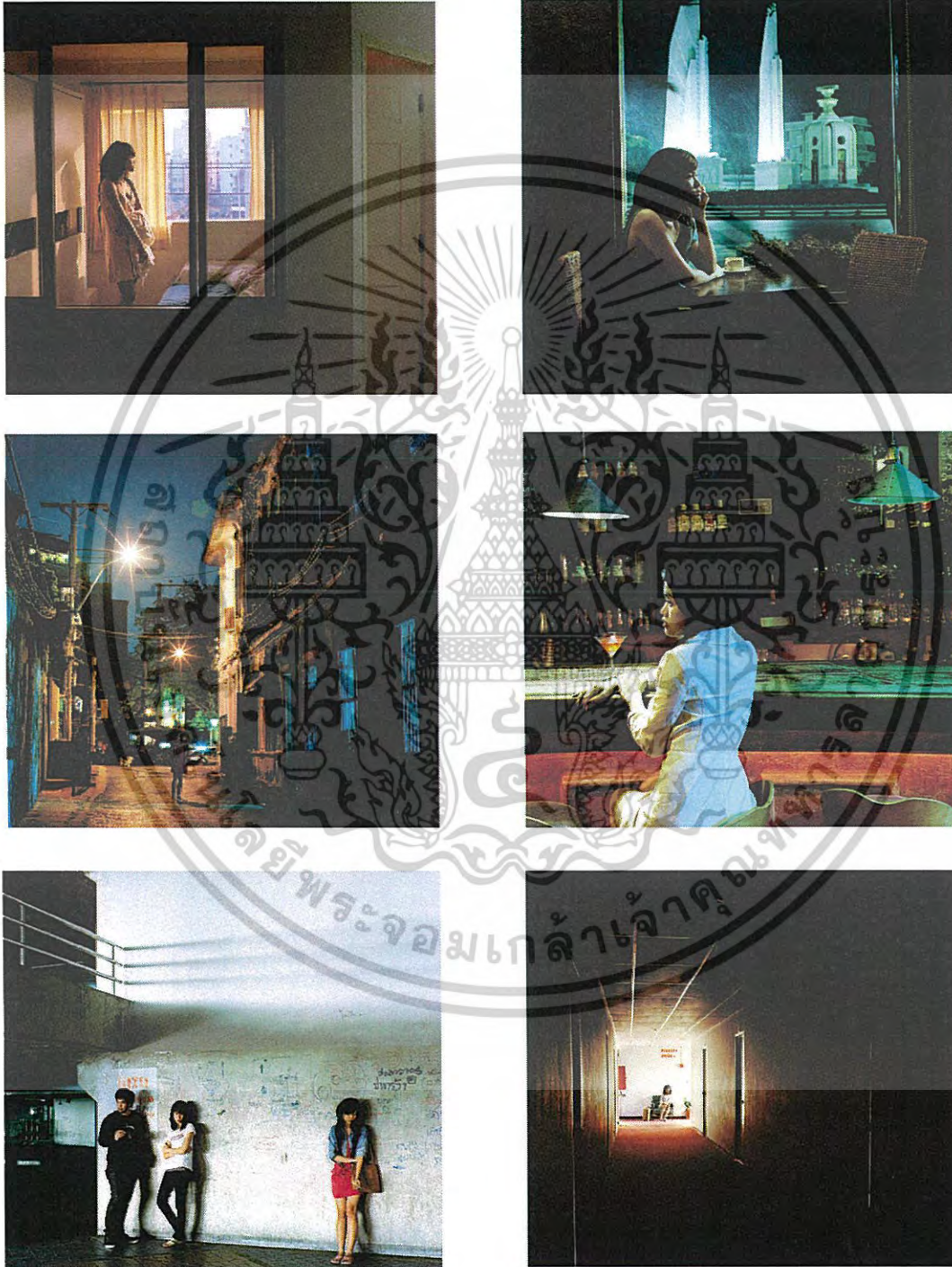
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพรวมผลงานภาพถ่ายเชิงศิลปะ “สุนทรียะแห่งความโดดเดี่ยว”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ในการทำงานครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ยึด Theme ของภาพถ่ายที่สื่อถึงอารมณ์ความโดดเดี่ยวที่บางจังหวัดสามารถเกิดขึ้นในเมือง ซึ่งใจจริงแล้วข้าพเจ้าชื่นชอบภาพถ่ายที่ดูนิ่ง, เงียบ มีสีสันและแสงเงาที่ดูลึกกลับ โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง เป็นเหตุผลให้ข้าพเจ้าสนใจงานของศิลปิน Edward Hopper จนอยากศึกษางานของเขาแล้วนำมาใช้พัฒนางานของตัวเอง จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าช่างภาพมากมายต่างก็ได้รับอิทธิพลจากศิลปิน Edward Hopper อาทิเช่น **Philip-Loca-diCorcia** ซึ่งการทำงานของเขาได้รับผสมผสานความจริงกับนวนิยายเหมือนเป็นฉากการแสดง

ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานชิ้นนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้สังเกตและได้ตรงถึงอารมณ์ของภาพเป็นสำคัญ และฝึกสังเกตองค์ประกอบของภาพ เช่น ความลงตัวและองค์ประกอบภาพที่ชัดเจน ระบายที่แสดงถึงความนิ่งและเป็นระเบียบ รวมทั้งสีสันและแสงเงาของภาพ รวมทั้งการจัดวางแบบและท่าทางของแบบ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ภาพสามารถเล่าเรื่องราวและสื่ออารมณ์ในตัวเองมากกว่าที่จะให้มันเกิดความงามเพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะ

ในการทำงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าพบกับปัญหาที่มักเกิดขึ้นระหว่างการทำงานหลายอย่างซึ่งทำให้เกิดความล่าช้าและขาดความละเอียดรอบคอบในงานจึงควรปฏิบัติดังนี้เพื่อแก้ไข

- การทำงานลักษณะนี้ควรหาสถานที่เพื่อไว้ประมาณสองหรือสามที่ เพื่อนำมาเป็นตัวเลือกให้เหมาะสมกับงาน
- การเตรียมการก่อนถ่ายเป็นสิ่งสำคัญมาก ซึ่งควรกำหนดช่วงเวลาในการถ่ายและติดต่อขอสถานที่ให้แน่นอน พร้อมระบุว่าเราจะทำอะไรในสถานที่นั้นบ้างและที่สำคัญควรจัดเวลาและเพื่อเวลาในการทำงานให้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การจัดวางองค์ประกอบในภาพรวมทั้งการโพสของแบบและการจัดแสงควรเตรียมให้พร้อมและเตรียมความพร้อมสำหรับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในตอนทำงาน เช่น สถานที่สาธารณะมักจะมีคนเดินพกรุกพร่าทำให้เสียเวลาในการทำงาน, ถ้าถ่ายในร้านคาเฟ่ฯ มักจะมีแสงไฟภายในร้านและผู้คน เข้ามารบกวนภาพทำให้ทำงานไม่สะดวกจึงควรวางแผนไว้ก่อนทำงาน
- ในขั้นตอนการถ่ายซึ่งแทบทุกภาพในงาน ใช้เวลาในการเปิดชัตเตอร์นานหลายวินาทีเพราะต้องใช้ฟิลเตอร์แก้สีหรือเพื่อย้อมโทนของภาพ ซึ่งทำให้ต้องระวังแบบในภาพและวัตถุบางอย่างสั่นไหวหรือเข้ามากรบกวนภาพ จึงจัดอุปกรณ์ในการถ่ายให้เหมาะสมหรือปัญหาบางอย่างใช้ อาจใช้โปรแกรม Photoshop ช่วยได้เพื่อประหยัดเวลา แต่ควรทำในขั้นตอนการถ่ายให้ ได้มากที่สุด
- ในการสแกนฟิล์มควรกำหนดขนาดภาพที่อัดให้แน่นอนเพื่อสามารถกำหนดขนาดของภาพที่สแกนให้ถูกต้อง
- รูปแบบในการนำเสนอเป็นสิ่งสำคัญไม่ว่าจะเป็นการเรียงลำดับภาพและกรอบของภาพควรจัดวางให้เหมาะสมกับตัวงาน

บรรณานุกรม

ภาษาต่างประเทศ

EDWARD HOPPER. Rolf G. Renner: Taschen. 2002

Philip-Lorca-diCorcia. Peter Galassi: The Museum of Modern Art, New York; illustrated edition
edition. May 2, 2003

เว็บต่างประเทศ

Accessed 8 November 2008. Available from www.artchive.com/artchive/H/hopper.html

Accessed 15 November 2008. Available from www.brain-juice.com/cgi-bin/show_bio.cgi?p_id=151

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นายอาทิตย์ วานิชย์สถาพร
 ที่อยู่ 4/37 หมู่ 2 ซอย สองคุณจำ ถ.สุขาภิบาล 1
 แขวง บางแค เขต บางแค กรุงเทพฯ 10160
 E-mail: BAS_BADBOY152@HOTMAIL.COM
 SUNDAY.BAS@GMAIL.COM

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547

สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจาก
 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

พ.ศ. 2552

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
 คุณทหารลาดกระบัง ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้